

paa Nørrebro og henviser Publikum til at gaa til Hovedstationen eller til Stationen i Frederiksborggade, lægger man Trafikken yderligere Hindringer i Vejen, og jeg mener, at det kun kan være til Skade for Statsbanerne. Jeg er overbevist om, at den højtærede Trafikminister ogsaa er interesseret i, at Arbejderbefolkningen har den lettest mulige Adgang til at komme ud i den fri Luft og tage i Skoven. Men hvis det er Tilfældet, gad jeg vide, hvorfor Baneledelsen, i Stedet for at fremme Befolkningens Lyst til at komme ud i den fri Natur, lægger Hindringer i Vejen derfor ved at vanskeliggøre Adgangen til Statsbanerne.

S. Sørensen: Der er paa Finanslovsforslaget et Par Bevillinger til min Valgkreds for at forebygge Sandflugt, og at Havet skal skære bort af Kysten dels ved Blaavand og dels paa Skallingen, den spidse, lange Tange, som ligger mellem Ho-Bugten og Havet. Jeg er taknemmelig for disse Bevillinger og haaber ikke, det højtærede Finansudvalg skal være imod dem, men jeg vil tilføje, at det bliver en Gang nødvendigt, at man tager sig lidt mere af Forholdene ved selve Blaavand og særlig ved Oksby Strand, end disse Bevillinger giver Anvisning paa, thi der er meget stor Fare for, at Havet en skønne Dag bryder ind over de dyrkede Jorder og omringer Bygningerne der. Det er ikke saadant noget, jeg har Lyst til at fremdrage her, men det bliver nødvendigt. Man har før beskæftiget sig med Digeanlæg dernede, og det blev ikke saa farlig dyrt. Der staar et Dige dernede, der hedder Foghtmanns-Diget. Det har faaet Navn efter den Entreprenør, der gjorde Arbejdet derovre, og det har holdt sig udmærket. Naar det bliver forlænget noget længere mod Syd, mener man, den værste Fare vil blive afværget, men jeg ved, at der vil komme et Andragende herind i saa Henseende, og skal derfor nu ikke opholde mig mere ved dette. Jeg er som sagt taknemmelig for de Bevillinger, der er foreslaaede, og haaber, Regeringen og Tinget vil stille sig velvilligt, naar Andragendet om Bevilling til eventuel Forlængelse af dette Dige indgaar til Ministerium og Rigsdag.

Medens jeg er ved Vestkysten, vil jeg blot nævne det Spørgsmaal, jeg før har beskæftiget det ærede Ting en Del med, nemlig Spørgsmaalet om Gennemgravningen ved Hvide Sande; det skal blive ganske kort. Jeg antager, at ikke noget Medlem af Tinget vilde undlade at tale derom,

hvis de havde bragt det samme i Erfaring, som jeg har, hvis de f. Eks. havde siddet i deres Hjem og havde set Fiskere komme kørende forbi deres Vinduer, først med deres Baad paa en Vogn med 4 Heste for og saa bagefter med et Læs Flyttegods. De forlader altsaa deres hidtilværende Boliger og flytter andetsteds hen for der at drive det Fiskeri, de nu er afskaarne fra. Jeg tror ikke, noget Medlem af Tinget, hvilket Parti han end tilhørte, vilde undlade at tale om dette. Der har i Høstens Tid været betydelige Oversvømmelser derovre paa Grund af Kanalen ved Hvide Sande. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette, fordi jeg ved, vi har travlt i Øjeblikket. Det er endog gaaet saa vidt, at enkelte Beboere af Klitten har maattet sejle om i Baade for at bjerge deres Korn hjem. Det er den nøgne Virkelighed. En Del ærede Medlemmer har været ovre for at se paa Forholdene, og jeg har ikke hørt, at nogen, som har været derovre, har udtalt sig anderledes, end at de havde dog ikke tænkt sig, at Gennemgravningen kunde faa en saa sørgelig Indflydelse, som den har faaet.

Der er af Staten blevet ydet delvis Erstatning for den ved Stormfloden forarsagede Skade paa saavel Materiel som den dyrkede Jord og Engene. Man har været taknemmelig for dette, men ved denne Skadeserstatning er der fulgt et meget uholdbart Princip, idet Beboere, der ejede over 5,000 Kr., ikke kom i Betragtning ved Ydelsen af Erstatning, medens de, som ikke ejede et saadant Beløb, har faaet Skadeserstatning. Ærede Medlemmer vil forstaa, at eftersom Ejendommene derovre Aar for Aar synker i Værdi, vil de, som i Aar ejer 5,000 Kr., om kort Tid ingenting eje. En saadan Grænse som denne bør absolut ikke drages. Yder Statskassen Erstatning for Skade, maa alle skadelidte have Erstatning, da det er en Statsforanstaltning, som har forvoldt Skaden. En hel Del Sogneraad derude i Forbindelse med Sognefogder er traadt sammen og har paataget sig det Arbejde at rejse fra By til By og foretage en Taksation af den Skade, som Beboerne har lidt, og paa Grundlag af denne Taksation, som de selvfølgelig har foretaget uden Paabud — det andet fik de Paabud om, men dette har de gjort af sig selv, fordi de syntes, det var for galt, at der ikke skulde gives mere i Erstatning — vil der om faa Dage indgaa et Andragende til den højtærede Indenrigsminister. Jeg har egentlig nærmest forlangt Ordet for at bede den højtærede Minister tage